

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinară împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, declarate de avocatul Dudulica Liubomir și de inculpatul

***Panceha Oleg Leonid**, născut la 26 iunie 1972 în s. Năvîrneț, r-nul Fălești, domiciliat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia 202, ap. 56, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 15 iulie 2010 - 10 octombrie 2012,
în instanța de apel: 14 noiembrie 2012 - 20 noiembrie 2013,
în instanța de recurs: 18 februarie – 26 martie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 octombrie 2012, Panceha Oleg a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Goraș Tatiana, a fost lăsată fără examinare.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Panceha Oleg a fost pus sub învinuire pentru faptul că a comis escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe.

Aproximativ în luna iulie 2006, Panceha Oleg, practicînd activitate de transportare a coletelor pe ruta internațională Chișinău-Paris și aflîndu-se în or. Paris, s-a întîlnit cu Goraș Tatiana despre care știa că este angajată la lucru și dispune de mijloace financiare și sub pretextul necesității procurării unor produse cosmetice necesare realizării în R. Moldova, a hotărît să obțină mai întîi prin înșelăciune de la ea suma de 8300 euro, folosindu-se de încrederea acesteia, iar apoi la primirea sumei indicate s-o dobîndească ilegal.

Astfel, în vederea atingerii intențiilor sale criminale, în timpul întîlnirii cu Goraș Tatiana, Panceha Oleg folosindu-se de faptul că Goraș T. periodic transmitea prin intermediul lui sume de bani și colete fiului său, Strețul Alexandru, și deja sunt în

relații de încredere, i-a cerut prin înșelăciune ultimei 8300 euro, comunicându-i că a primit o comandă telefonică din mun. Chișinău, pentru a procura produse cosmetice la suma de 10.000 euro și la sosirea în R. Moldova, după transmiterea mărfii va restitui banii lui Strețul Alexandru.

Tot atunci, fiind înșelată de către Panceha Oleg, Goraș Tatiana i-a transmis acestuia 8.300 euro cu condiția că, la sosirea în Republica Moldova, banii vor fi acordați fiului ei, Strețul Alexandru, însă, primind banii ceruți, Panceha Oleg în mod intenționat fără a procura marfa indicată a sosit în Republica Moldova și i-a transmis cet. Strețul A. doar 1.500 euro, însușind diferența de 6.800 euro, cauzându-i cet. Goraș Tatiana o daună materială în sumă de 114.580 lei sau 5.729 unități convenționale.

Astfel, Panceha Oleg a fost învinuit că a comis infracțiunea prevăzută de art.190 alin. (5) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că în acțiunile inculpatului există relații civile și nu penale, fapt dovedit prin recipisa în care Panceha O. recunoaște că în anul 2006, Goraș Tatiana i-a dat 8.300 euro, dintre care 1.500 euro i-a dat fiului ei, Strețul A., iar restul banilor i-au fost lăsați ca împrumut până la 15.12.2009, prin procesul-verbal despre reproducerea în scris a comunicărilor interceptate și înregistrate audio-video din 14.01.2009, efectuate între Goraș T. și Panceha O., unde ultimul recunoaște faptul că a împrumutat banii și se obligă să-i întoarcă.

Astfel, este demonstrat că inculpatul a împrumutat de la partea vătămată suma de 8.300 euro, dintre care 1.500 euro au fost restituiți feciorului ei, adică fapta inculpatului nu întrunește elementele componenței de infracțiuni imputate și el urmează a fi achitat.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, fiind dmisă integral acțiunea civilă și încasată în beneficiul părții vătămate suma de 114.580 lei.

Apelantul a indicat că probele administrate la dosar demonstrează cu certitudine culpabilitatea inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, iar poziția acestuia reprezintă o modalitate de apărare.

Vinovăția inculpatului este dovedită prin:

- declarațiile martorului Istrati G., care a confirmat faptul că niciodată nu a procurat de la inculpat produse cosmetice;
- declarațiile părții vătămate Goraș T. și a martorului Strețul Alexandru;
- interceptarea convorbirilor telefonice dintre partea vătămată și inculpat din 12.01.2009, în care ultimul recunoaște că, fiind în Franța, a primit de la Goraș T. 8.300 euro pentru a le transmite lui Strețul A., însă, i-a transmis doar 1.500 euro. El se obligă să restituie părții vătămate 6.800 euro până la 15.12.2009;
- copia recipisei scrise de inculpat la 12.01.2009, în care acesta recunoaște că a primit de la T. Goraș suma de 8.300 euro și îi datorează suma de 6.800 euro.

În acțiunile inculpatului nu sunt prezente relații civile, or, el a primit de la partea vătămată banii în luna iulie 2006 prin înșelăciune, sub pretextul că trebuie să cumpere din Franța produse cosmetice, iar recipisa a fost scrisă de el doar la insistența părții vătămate, la 12.01.2009.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Inculpatul Panceha Oleg a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a

ocupa funcții de răspundere sau a exercita activități legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate prejudiciul material în sumă de 114.580 lei.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Panceha Oleg, în luna iulie 2006, practicînd activitate de transportare a coletelor pe ruta internațională Chișinău-Paris și aflîndu-se în or. Paris, s-a întîlnit cu Goraș Tatiana, despre care știa că este angajată la lucru și dispune de mijloace financiare, și sub pretextul procurării unor produse cosmetice, a hotărît să obțină prin înșelăciune de la ea suma de 8.300 euro, folosindu-se de încrederea acesteia, adică s-o dobîndească ilegal.

Astfel, în vederea atingerii intențiilor sale criminale, în timpul întîlnirii cu Goraș Tatiana, Panceha Oleg, folosindu-se de faptul că Goraș T. periodic transmitea prin intermediul lui sume de bani și colete fiului Strețul Alexandru și deja sunt în relații de încredere, i-a cerut prin înșelăciune ultimei 8.300 euro, comunicîndu-i că a primit o comandă telefonică din mun. Chișinău pentru a procura produse cosmetice la suma de 10.000 euro și la sosirea în Republica Moldova, după transmiterea mărfii, va restitui banii lui Strețul Alexandru.

Tot atunci, fiind înșelată de către Panceha Oleg, Goraș Tatiana i-a transmis acestuia 8.300 euro cu condiția că, la sosirea în Republica Moldova, banii vor fi acordați fiului ei, Strețul Alexandru, însă, primind banii ceruți, Panceha Oleg în mod intenționat, fără a procura marfa indicată, a sosit în Republica Moldova și i-a transmis cet. Strețul Alexandru doar 1.500 euro, însușind diferența de 6.800 euro, cauzîndu-i cet. Goraș Tatiana o daună materială în sumă de 114.580 lei sau 5.729 unități convenționale.

Instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului este integral dovedită prin următoarele probe.

Astfel, partea vătămată Goraș Tatiana a declarat în fața instanței de apel că nu a împrumutat inculpatului banii respectivi, dar i-a transmis prin el fiului, Strețul A., care urma să-i folosească pentru tratamentul nepotului la Moscova, ultimul fiind bolnav de cancer. Totodată, inculpatul a spus că și el are nevoie de 10.000 euro pentru a procura cosmetică, la comanda unei persoane influente din MAI. Ajungînd în R. Moldova, inculpatul a transmis lui Strețul A. doar 1.500 de euro, se eschiva să se întîlnească și ea a apelat la poliție. Ulterior a fost efectuată înregistrarea video și audio, unde inculpatul a recunoscut că a primit de la ea 8.300 euro, a transmis fiului 1.500 de euro și, respectiv, îi datorează suma de 6.800 euro. Peste cîteva zile a fost invitată la Centrul pentru Combaterea crimelor Economice și Corupției unde o persoană i-a propus inculpatului să scrie o recipisă și să întoarcă banii, iar ea să-și retragă cererea. Ea a fost de acord, dar inculpatul pînă în prezent n-a restituit banii. Inculpatul i-a insuflat încredere, deoarece anterior a mai transmis bani prin intermediul lui, însă sumele nu erau atît de considerabile, careva bani inculpatului nu i-a împrumutat, banii au fost transmiși inculpatului pentru a-i da feciorului său în scop de a trata copilul.

Martorul Strețul Alexandru, fiind audiat în instanța de apel, a relatat că, prin intermediul lui Panceha O. urma să primească bani de la mama sa. I-a dat doar 1500 euro. Inculpatul a explicat că de restul sumei a procurat un lot de produse cosmetice și după revenirea în țară a unei persoane influente îi va restitui suma rămasă în decurs de 2 săptămîni, dar a dispărut. Inculpatul cunoștea unde locuiește el și datele de contact atît ale sale cît și ale Tatianeii Goraș, deoarece ultima transmitea colete prin intermediul inculpatului. Banii transmiși de către partea vătămată urmau a fi achitați pentru vindecarea copilului său.

Martorul Istrati Galina, a confirmat că ea nu-l cunoaște pe inculpat și niciodată nu a procurat de la el produse cosmetice.

Potrivit răspunsul parvenit de la serviciul vamal, în perioada lunilor august-septembrie 2006, Panceha Oleg nu a fost înregistrat la birourile vamale ca exportator-importator de mărfuri.

Din răspunsul parvenit de la SRL „Amofarm”, în aceeași perioadă a anului 2006, întreprinderea dată nu a achiziționat produse cosmetice „Vishy”.

Conform procesului verbal de ridicare a documentelor din 12.06.2009, de la partea vătămată Goraș Tatiana a fost ridicată copia recipisei primite de la bănuitul Panceha Oleg la 12.01.2009.

Potrivit informației de la BNM, rata medie de schimb a unii euro pentru anul 2006 era de 16.44 lei.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat este o versiune înaintată în scopul evitării răspunderii penale, poziție combătută prin declarațiile date de el la etapa de urmărire penală în calitate de bănuit, în care a recunoscut că a primit banii de la Goraș T. în sumă de 8.300 euro, dintre care doar 1.500 euro i-a transmis lui Strețcul A.

Deci, inculpatul a avut din start scopul neonorării obligațiilor asumate, prin ce pe deplin se confirmă intenția acestuia în săvârșirea infracțiunii de escrocherie, însușind bunul altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune.

Argumentul instanței de fond că relațiile dintre inculpat și partea vătămată sunt de ordin civil este neîntemeiat, deoarece inculpatul a primit banii de la partea vătămată prin înșelăciune, invocând pretextul că trebuie să cumpere din Franța produse cosmetice, iar recipisa a fost scrisă la insistența părții vătămate doar la 12.01.2009. Este stabilit cu certitudine faptul că inculpatul nu a cumpărat din banii primiți de la Goraș T. produse cosmetice, ceea ce dovedește că el prin înșelăciune a primit de la ea mijloacele bănești în proporții deosebit de mari, pe care le-a însușit.

Afirmația inculpatului privind vânzarea produselor cosmetice în cadrul farmaciei „Felicia”, este neîntemeiată, or aceasta fiind combătută prin declarațiile martorului Istarti G., care a relatat că niciodată nu a cumpărat produse cosmetice de la inculpat și nici nu-l cunoaște.

Instanța de apel a menționat că obiectul juridic al infracțiunii de escrocherie îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

În acest context, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere, sunt elemente obligatorii ale laturii obiective a acestei infracțiuni, care și-au găsit confirmare din materialele cauzei, rezultând că Panceha O. a avut scopul dobândirii bunurilor părții vătămate Goraș T.

La fel, în cauză este prezentă și latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie care s-a manifestat prin intenție directă, în cazul escrocheriei victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere, iar escrocheria se consideră consumată din momentul în care făptuitorul, intrîndîn posesia ilegală asupra bunurilor altei persoane, obține posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de acestea la dorința sa.

În final, instanța a conchis că cumul de probe administrate pe caz dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și careva temeieri de a pune la îndoială veridicitatea probelor nu există, or ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, în ansamblu racordă între ele și pe deplin confirmă vinovăția ultimului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod

penal, ca dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, pînă la moment nu a restituit prejudiciul cauzat, concluzionînd că corectarea lui este posibilă în condiții izolate de societate.

5. Avocatul Dudulica Liubomir și inculpatul au declarat recursuri ordinare, solicitînd casarea acestei decizii și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurenții au invocat că:

a) instanța de apel a dat o apreciere eronată, unilaterală și greșită probelor cercetate, cum ar fi declarațiile părții vătămate, martorilor Strețul A. și Istrati G., datele BNM, interceptările audio din 12.01.2009. Este neîntemeiată și eronată concluzia instanței de apel referitor la nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, or, bănuitul nu are obligația să spună adevărul. În acest sens, instanța de apel avea dreptul de a da apreciere doar declarațiilor inculpatului date în instanța de apel;

b) decizia este fondată doar pe declarațiile părții vătămate, martorului Strețul A., martorului Istrati G., care nu au fost audiați în instanța de apel, documente și procese verbale. Toate aceste înscrisuri nu au fost descrise și nu este expusă nici concluzia referitor la circumstanțele care sunt demonstrate. Martorii Manziuc G., Manziuc N., Ardelean N., Sava G. și Loza V., nici în instanța de fond la insistența apărării, nici în apel nu au fost audiați. Mai mult ca atît, în instanța de apel nu s-a dat citirii declarațiilor lui Panceha Oleg de la f.d. 79, vol. I;

c) copia recipisei primite de la inculpat, a fost scrisă în Incinta OSO MAI la 12.01.2009, ora 11.20 și 11.42, la solicitarea lui T. Goraș. Dat fiind că inculpatul a fost reținut la 12.01.2009, ora 10.50, relevă că recipisa alcătuită sub dictare a fost scrisă sub constrîngere psihologică;

d) cînd inculpatul avea calitatea de bănuitul, au fost încălcate prevederile art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 8) Cod de procedură penală, că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel a admis erori grave de fapt care au afectat soluția și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului, doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că, în recursurile ordinare recurenții au invocat în drept temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Totodată, inculpatul a invocat și pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, dar fără a menționa la

concret vre-un temei din numărul celor prescrise de această normă, cum ar fi - cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate (pct. 5 din decizie).

Însă, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificată esența circumstanței că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Astfel, recursurile ordinare, în această parte, nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursurile ordinare (pct. 5, din decizie), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile părții vătămate Goraș Tatiana, martorilor Strețcul A. și Istrati G., răspunsurile parvenite de la serviciul vamal, de la SRL „Amofarm”, procesul-verbal de ridicare a documentelor din 12.06.2009, informația BNM, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, pronunțându-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor pe caz.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Pe lângă aceasta se reține că motivele invocate de recurenți și reiterate la lit. **b)** pct. 5 din decizie contravin procesului verbal al ședinței de judecată, asupra cărui

recurenții nu au formulat obiecții în corespundere cu prescripțiile art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală. Or, din acest act procedural rezultă că apărarea nu a solicitat instanței de judecată audierea martorilor Manziuc G., Manziuc N., Ardelean N., Sava G. și Loza V., că declarațiile martorului Istrati G. și a inculpatului de la f.d. 79, vol. I. au fost verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel, fiind consemnate în procesul-verbal, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) și (5) Cod de procedură penală (v. 3, f.d. 101).

La fel sunt neîntemeiate și argumentele recurenților reproduse la lit. **c)** și **d)** pct. 5 din prezenta decizie. Or, în lipsa unor probe concludente, doar afirmația că inculpatul ar fost reținut la 12.01.2009, ora 10.50, nu dovedește în niciun fel că recipisa ar fi fost alcătuită sub dictare și scrisă sub constrângere psihologică.

Totodată, conform art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor de procedură penală atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, iar potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, dat fiind că inculpatul nu a invocat presupusa încălcare a prevederilor art. 63 Cod de procedură penală la terminarea urmăririi penale, el a pierdut dreptul procesual să indice această circumstanță în recursul ordinar.

Mai mult, potrivit argumentelor invocate la lit. **a)** pct. 5 din decizie, recursurile ordinare sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii incriminate, că recursurile ordinare sunt și vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol nu îndeplinesc condițiile legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Dudulica Liubomir și de inculpatul Panceha Oleg Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, deoarece nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 07 mai 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

În legătură cu faptul, că la 11 aprilie 2014, Parlamentul R. Moldova a acceptat demisia judecătorului Constantin Gurschi, în locul acestuia a semnat Vicepreședintele Colegiului penal, Petru Ursache.

Vicepreședintele Colegiului penal

Petru Ursache

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, declarate de avocatul Dudulica Liubomir și de inculpatul

*Panceha Oleg Leonid, născut la
26 iunie 1972 în s. Năvîrneț, r-nul Fălești, domiciliat în
mun. Chișinău, str. Alba Iulia 202, ap. 56, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Dudulica Liubomir și de inculpatul Panceha Oleg Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, deoarece nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 23 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco